

TALLINNA POLÜTEHNIK

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIHINGUKOMITEE HAALEKANDJA

Nr. 20 (1169)

1. müü 1949. a. aprillist.

Reede, 14. juuni 1985

Hind 2 kop.

TAGASI! TAGASI!

Armeeteenistusest naasnuid tudengeid oli nende kursusekaaslastel raske ära tunda. Tugevad, päevitunud, mehistanud — sellistena nad erinesid selgelt teistest tipikatest. Loomulikult, me kõik rõõmustasime, et need poisid pärast kaheaastast teenistusaega otsustasid jätkata ja lõpetada oma kõrgem haridus.

Aktusesaal on pungil. Presiidiumilaud mitte laval, vaid saalis. Tähendab, ees ootab usalduslik jutuaajamine. Rektor B. Tamm ütleb esimesed tervitussõnad ja vastuseks kõlab sõbralik aplaus.

«Need kaks aastat olite maa erinevates paikades, tihti nii kaugel, et sinna ei jõudnud kohale instituudi ajalehe numbrid. Kuid ikkagi me tuletasime

teid meelde ja nüüd on hea näha, et saal on peaaegu niisama täis kui immatrikuleerimisel... Eriti hea meel on näha, et te olete muutunud täiskasvanumaks. Nüüd, kus te taas tulite TPI-sse, on teil kahtlemata omad plaanid tulevikuks.»

Rektor rääkis, et instituudis on loodud demobiliseeritute jaoks spetsiaalsed kursused, mis aitavad täita lünki teadmistes. Kaks korda nädalas viiakse läbi loengutsükleid füüsikast, teoreetilisest mehhanikast ja kõrgemast matemaatikast. Ulejäanud distsipliinid tuleb endil selgeks saada, kuid abiks tulevad värskest väljastatud spetsiaalsed meetodilised juhendid.

nende teaduskondade rahvakontrolligruppide töö saab õige hoo sisse.

Edasi rääkis I. Märtsen rahvakontrolli peagrupi sektorite tööst. Ta märkis, et kõik plaanitud üritused viidi ellu, ja ka täidetud operatiivselt kõik administratsioonilt ning rajooni rahvakontrollikomiteelt tulnud ettepanekud ja soovitusel.

Möödunud aasta mais kontrolliti meie rahvakontrolli tööd vabariikliku rahvakontrolli komitee poolt. Koostatud põhjalikus õiendis on TPI RK tööd hinnatud positiivselt ja on ära märgitud ka konkreetsed võimalused meie tegevuse edasiseks parandamiseks.

On ka puudusi, mille kõrvaldamine aitaks parandada organisatsiooni töö resultatiivsust ja efektiivsust. Edaspidi tuleks veelgi tösta nõudlikkust avastatud puuduste likvideerimise suhtes, tuleb rohkem konkreetseerida ettepanekud ja ühe või teise tööloigu eest vastutavad ametiisikud ja rangelt jälgida rahvakontrolli ettepanekute täitmist. Rahvakontrolli kui ühiskondliku organisatsiooni

ülesanne on mitte karistada, vaid aidata kõrvaldada puudusi tehes konkreetseid soovitusi ja ettepanekuid. Tuleb veelgi tihendada sidemeid teiste ühiskondlike organisatsioonidega instituudis.

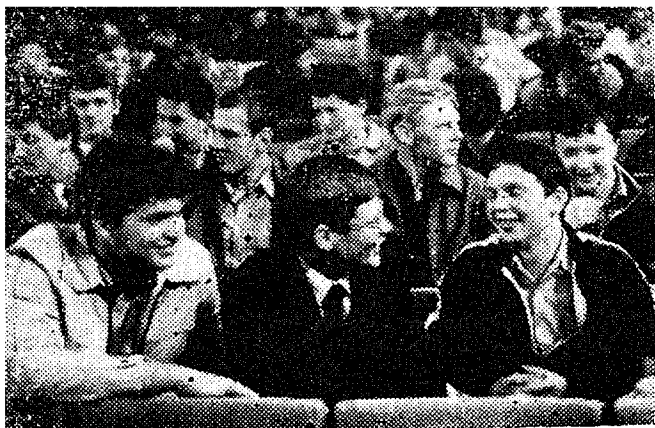
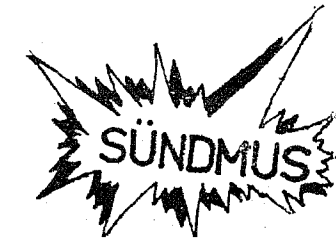
Rahvakontrolli kõige vahedamaks relvaks avastatud puuduste vastu võitlemisel on **AVALIKUSTAMINE**. Sellel alal on veel olulisi puudujääke. Vähe on kasutatud ajalehe «Tallinna Polütehnik» veerge, õiget koostööd pole olnud ka «Komsomoliprojektoriga». Edasiseks ülesandeks peaks olema just instituudi ajalehe abiga kaasata kogu meie kollektiiv avastatud puuduste likvideerimisele ja mis veel parem — nende ennetamisele.

Alljärgnevalt avaldame vastuvõetud otsuse.

TPI rahvakontrolli aruandekonverents, kuulunud ära peagrupi esimehe aruande, märgib, et aruandeperioodil on instituudi rahvakontrolli organisatsioon töötanud sihipäraselt ja tulemuslikult. Töö on toimunud läbimõeldud ja TPI parteikomitee poolt kinnitatud plaanide

alal. Plaanides ettenähtud üritused on põhiliselt tähtaegselt täidetud. Olulisemaks vajakajäämiseks tuleb lugeda, et mitte alati ei suudeta tagada kõikide avastatud puuduste likvideerimist.

Töö edasiseks tõhustamiseks aruandekonverents otsustab:

SVEN ARBETI fotod

1. Rohkem tähelepanu pöörata kontrollide ettevalmistamisele. Eelnevalt koostatud konkreetne küsimustik olulisemate kontrollide jaoks läbi arutada peagrupi bürool.

2. Tösta nõudlikkust avastatud puuduste likvideerimiseks. Rangelt jälgida kõikide esitatud ettepanekute realiseerimist vastavate töötajate poolt.

3. Tihendada koostööd teiste ühiskondlike organisatsioonidega, eriti «Komsomoliprojektoriga» üliõpilasi otseselt puudutavate küsimuste kontrollimisel.

4. Tõhustada kontrolli tulemuste avalikustamist, eriti ajalehe «Tallinna Polütehnik» veergudel, et kaasata kogu instituudi kollektiiv avastatud puuduste likvideerimisele ja ennetamisele.

PEAJAGU PAREM

Teistest oli ateismikonkursi Aivar Kaitsa (MM-21). Ta oli parim kõigis peajas arvessearvates võistlusviisid. Esimeses voorus 59 punkti 60-st võimalikust (!). Teises voorus jagas ta konspektiga ringis esikohta Ott Koppeliga, ent konspektita ringis oli taas väljaspool võistlust. UTU konverentsil tunnustati ta ettekanne «Traditsiooniliste jumala olemasolu tõestuste kriitika» sektsiooni parimaks. Kokku 155,5 punkti ja TPI selle aasta parima ateismitundja tiitel ning auhunnaks turismituusik.

Järgnevate kohtade vahed olid väga väikesed. Teine oli Ott Koppel (TP-21) ja kolmas Toomas Sepp (MP-21). Punkte vastavalt 126 ja 125 ning neile rahaliseid preemiaid. Tihedas grupis järgnesid Ruth Vestel (KO-21) 123,5 punkti, Külli Raidma (TI-21) 122, Alvo Tallo (MM-21) 120,5 ja Gaido Kõrre (TP-21) 119,5 punktiga. Ruth Vesteli ladus ettekanne «Balti luuletiku kiriku kriitika H. Sergio «Nakimadalates»» äratas tähelepanu UTU konverentsil.

Laureatide rea lõpetasid keemianeid Heli Kruusamägi ja Mare Paulson (mõlemad KO-21) ning Urve Henk (KO-21). Punkte vastavalt 115,5, 108 ja 104,5. Vaid pool punkti jäi maha Erkki Neidre (LI-21).

Konkurss läks korda. Oli kandepeid; osales kokku 402 tudengit. Oli taset, eriti lõppvoorudes domineerinutel (T-, M- ja K-teaduskonnal). Oli meeldivalt kõrge tipp — Aivar Kaitsa. Soovime laureatidele õnne ja edu mujalgi!

Kuulo Vimmsaare
žürii esimees

PROGRAMMEERIMIS-

OLÜMPIAAD

Kuigi TPI üliõpilased võtsid juba eelmise aasta osa Kuibõsevis toimunud programmeerimisolümpiaadist, sai nimetatud olümpiaad õige hoo sisse meil sel aastal. Ettevalmistusena instituudis esimeseks vooruks proovisid info-töötuse eriala I ja III kursuse tudengid omavahel jõuda märtsi keskelt, sama kuu lõpus olid kogu TI-eriala ja automaatika teaduskonna esimese kolme kursuse parimad üliõpilas-programmeerijad. Kolme kateedri esindajatest koosnev žürii jaotas nende vahel kohad järgmiselt:

1. Toomas Mikk, LI-61
2. Sven Jürgenson, TI-61
3. Tõnu Raidma, LS-21
4. Ralli Kõllamägi, TI-61
5. Heli Oja, TI-61
6. Indrek Raud, LI-21.

Aprilli lõpus kohtusid TPI voores edukamad TRÜ rakendusmatemaatika ja majandusküberneetika tudengitega. Üleüldise konkursi huve silmas pidades esindasid meid instituuti vaid kolme esimese üliõpilase, tartlastel oli võistlusena ka vanemate kursuste üliõpilasi. Lahendamiseks pakutud probleemidele ülesandega tuli kõige paremini toime Peep Abel TRÜ-st, Toomas Mikk (LI-61) oli teine. Meie kõrgkooli võistkonnast esinesid tubliid veel Ralli Kõllamägi ja Sven Jürgenson (mõlemad TI-61). Oktoobris Kuibõsevis toimuvast üleüldises voorus esindab meie vabariigi tehnikakooli lisaks ülalnimetatutele veel Peep Krusberg (TI-61).

Infotöötuse kateedri
vanemõpetaja
T. Lutškovski

RAHVAKONTROLLI ÜLESANDED

27. mail oli instituudi rahvakontrolli aruandekonverents. Ettekandega tööst aruandeperioodil (veebruar 1983—mai 1985) esines TPI rahvakontrolli peagrupi esimees I. Märtsen.

Teaduskondade ja tsehhigruppide rahvakontrolli töö toimus plaanipäraselt, erilisi puudujääke nende tegevuses pole. Samal ajal oli gruppide aktiivsus ja algatuslikkus erinev. Parimatena peaks ära märkima energeetikateaduskonna (esimees dots. P. Raesaar) ja administratiiv-majandusteadusjate (esimees ins. T. Kurves) grupid. Samuti on tublid olnud keemiateaduskonna (esimees A. Ignat) ja mehaanikateaduskonna (esimees E. Jürves) grupid. Väheaktiivne oli majandusteaduskonna (esimees J. Joonsaar) ja ühiskonnateaduste teaduskonna (esimees M. Krik) gruppide töö. Mõlema teaduskonna üldkoosolek on aga valinud rahvakontrolligruppidesse täiendavaid liikmeid (s. h. ka uued esimehed) ning on lootust, et

SESSI ALGUS ...

KEEMIA TEADUSKONNAS

Käesoleva 1984-85 õppeaasta kevadise eksamissessiooni algus ei erine oluliselt varasemate aastate kevadest.

«Traditsiooniliselt» ei saanud hakata soojus- ja massivahtus aparatuuride kursuseprojektiga 7 õpperühma KA-87 üliõpilast. Väga halb oli eksamite start ka õpperühmas KA-67, kus protsesside ja aparatuuride eksamid said 7 üliõpilast mitterahuldava hinde. Samuti tuleb mitte-

rahuldavaks lugeda õpperühma KA-81 tulemust automaatika ja tootmisprotsesside automatiseerimise eksamil, kus õppejõu sooviks oli näha uuesti 4 üliõpilast. Sama tagajärg fikseeriti ka mikrobioloogia eksamil õpperühmas KO-61.

Ülejäänud III ja IV kursuse õpperühmad alustasid esimesi eksamite peaaegu 100% edukusega ning jääb lootat, et seda

tempot hoitakse kuni viimaseks eksaminini.

I-II kursuse pingutavad viimaste laboratoorsete tööde, koduste ülesannete ja kontrolltöödega. Prognooside järgi valmistas suuremaid raskusi kõrgem matemaatika, anorgaaniline keemia ja teoreetiline mehaanika. Selles suhtes raskemateks rühmadeks kujunevad eelduste kohaselt KO-21, KM-21 ja KM-41.

Dekaan

A. Virkes

MEHAANIKA-TEADUSKONNAS

Mehaanikute III ja IV kursuse sess hakkab lõpule lähenema. See on neile ka üheks raskemaks (v. a. IV kursuse MA õpperühmad) kolme nädala jooksul tuleb sooritada 6 eksamit, enne seda aga kaitsta edukalt kursusetööd ja -projekte. Viimased on paljudele olnud taastamiseks sessioonile pääsemis-

seks. Kõige raskem on olukord õpperühmades MM-82 ja MM-61 kus ligi poolel on projektid esitamata ja vastavalt ka eksamid sooritamata. — Suhteliselt hästi esinevad seekord õpperühmad MM-81, MM-88, MP-81 ja MAeriala III-IV kursuse rühmad.

I kursusel on esimesed eksamid juba selja taga. Soovida jätkavad vene õppekeele õpperühmad MM-27 ja MM-28, kus 40% üliõpilastel veel arvestus-

võled ning pääs sessioonile sulatud. Eesti õppekeele õpperühmadega võib rahul olla. Ka paljude noormeeste Nõukogude Armeesse kutsumine k. a. juunikuus ei ole üldist õpihoogu maha võtnud.

Massilisi läbipõrumisi ühes või teises aines käesoleval sessioonil pole veel olnud.

Dekaan

M. Pikuar

EHITUSTEADUSKONNAS

Kui vaadata eksamissessiooni tabelile, siis näeme, et domineerib punane ja sinine värv. Seega eelmiste sessioonidega.

on hindend paranenud võrreldes Samal ajal hakkavad silma rohked tühjad kohad, mis tähendab seda, et paljud ei ole mingil põhjusel eksamile ilmunud. Põhjusi on mitmesuguseid: semestri laiskus, haigused, väikesed lapsed jne. Ehitusteaduskond on viimaste aastatega feminiseerunud, paljud on abiellunud, paljudel on väikesed lapsed. Seetõttu on ka palju pikendusi, nendest 1/3 on seotud väi-

keste laste hooldamise ja raviga.

Kursuste lõikes on olukord kõige viletsam I kursusel. Põhjusted ikka endised ja meile kõigile teadaolevad. Rohtu nende põhjuste vastu pole veel avastatud. II kursuse peale on alles astumas eksamitulle. III kursuse peale on pandud kõik lootused. Aga ka seal on rida kroonilisi mahaajajaid ja hilinajaid.

Dekaan

L. Joorits

HEAD PÕRUMIST! TP

«LITUANICA—85»

Mis siis peitub selle nimetuse taga? Eks ikka Leedu pealinna Vilnuses toimunud rahvaste sõpruse päevad, mis kestsid 24. kuni 26. maini Päevade initsiaatoriks korraldajaks oli Vilnuse Komsomoli Linnakomitee. Koos oma interklubi «Lituanicaga».

Tallinnast sõitsime välja koos Tallinna Komsomoli Linnakomitee propagandasakonna juhataja Sergei Ivanoviga 23. mai hommikul «Tsaikaga», et avapäevaks kenasti kohal olla.

Minu otseseks ülesandeks oli Leedus tutvustada eesti filmiamatöörade koondprogrammi, mis koos Ülo Keedusega kokku pandud sai, arvestades erinevamaitselist publikut ning noortepära, nimelt nooremast amatöörloomingust lähtudes. Kahjuks kujunes nii, et TPI filmiamatööre esindas vaid üks film. Ja 24. mai hommikul olidki meie filmid konkursitules.

Kuidas siis läks? Kaasa viisime siit kuus filmi: Ülo Keeduse «Pühapäev» ja «Kell kolm kivi kõrval», Tõnis Lepiku «Evolutsioon» ja «Rändurid», Tõnu Aru «Siim Annuse tornid» ning allakirjutatu ja Gunnar Oki tehtud «Film-esse». Vastuvõtt kujunes küll elavaks ja soojaks — pea igat näidatud teost saatis tubli aplaus. Eridiplomeid anti kuus.

Värviline lamenukkfilm «Evolutsioon» sai äramärke kui parim aktuaalteos. Tõnis Lepikule läks veel teinagi autasu, tema «Rändurid» oli parim operatooritöö. See värviline, filosoofilise mõjuga linatöös jutustab teaduslikust ekspeditsioonist Kamtšatka poolsaarele. «Siim Annuse tornid» pälvis kaks diplomit — parim muusikakujundus: helilooja Mati Schönberg; ja parim filmi graafilise kujundus. «Film-esseed» tõestati esile kui filmiamatöörismi olemuse avast-

se ning kunsti ja kitši probleemide läbivalgustamise julget katset.

Võime siis rahul olla? Vähemasti filmi alal võime küll edasi katsetada!

Peale filmikonkursi toimus ka noorte muusikafestival. See oligi sõbruspäevade neetnaelaks. Kolmel õhtupoolikul — õhtul kuulasime ära üle 15 ansambli, rääkimata üksikesinejatest. Valdavas enamuses mürtus lavalt alla rock, aga oli ka džässansambleid, Meid siit Eestimaalt esindas Pedagoogilise Instituudi bänd «Opcessum». Nemad pälvisid ka diplomi.

Muljed, märkmed, kokkuvõtted? Kahtlemata põnev, vajalik üritus, mis vääraks traditsioonide püstitamist.

Suurim elamus? Näha koos ühel õhtul ühes ruumis venelasi, eestlasi, leedulasi, lätlasi, valgevenelasi, ukrainlasi, grusiinlasi, tadžikke — ühesõnaga tervet Liidu vabariikide lipuvirvari. Enam meeldisid isiklikult mulle Valgevene «Metro», Tbilisi «Poz-Scriptum» — nende muusika oli teistest tunduvalt meloodilisem, sõnadele omistati rohkemat tähtsust kui tavaks.

Ega's midagi — tarvis tänada leedukaid nende päikseliste päevade eest. Aitäh!

TPI Filmiklubi aktivist
JAAN PAAVLE

• TÄNUAVALDUS •

PLASTMASSIDE TEHNOLOOGIA PÄEV

TRÜ-s.

21. mail k. a. toimus TRÜ konstrueerimis-eksperimentaalosakonnas plastmasside tehnoloogia päev. Sellel esines sisuka loenguga TPI orgaanilise ja biokeemia kateedri dotsent Eduard Piiraja, kes käsitles plastmasside omadusi ning

plastmasside tehnoloogiat ja katsetamise võtteid.

Kuna TRÜ konstrueerimis-eksperimentaalosakonnas plastmasside töögrapis valmistatakse plastmassist aatom-molekulide mudelite katsepartiidid (autor TRÜ laborijuhataja R. Mikelsaar), siis valitses ettekande ja sellele järgnenud arutelu ning konsultatsioonide vastu suur huvi. Saima lektorilt palju

asjatundlikku ja praktilist plastmasside tehnoloogia alast abi.

TRÜ Teadusosakond avaldab dotsent Eduard Piirajale tänu ürituse läbiviimise eest ja loodab tulevikus koostööd jätkata.

TRÜ konstrueerimis-eksperimentaalosakonna juhataja

A. JAAGOSILD

KÜMME KÄSKU JA KEELDU REBASTELE SESSIOONI EDUKAKS LÕPETAMISEKS

1. Sina ei pea mitte oma tühi-
sõid töid õppejõule esitama, kui
tema kõht juhtub tühi olema.
Tühi kõht ei pane mitte kau-
neid mõtteid pähe ega heldeid
tundeid südamesse, ja nii võib
Sinu «hinnaline» töö kiirelt
hukkamõistu vääriliseks saada.

2. Sina ei pea mitte liiga vara-
kult oma eksamieelset teadmis-
jahu rahuldama hakkama, sest
seesinane tegu saab Sulle vaid
asjatuid pingutusi ja ajakulu
tekitama. Kogu materjal ei ma-
hu niikuinii Su väiksesse tu-
dengiajju.

3. Sina ei pea mitte üles näita-
ma liigset usaldust kuulujuttu-
de vastu, mis õppejõude puu-
dutavad. Üks õpetlik näide ei
või siinkohal halba teha. Tu-
dengineiu, kes oli kulutanud
mitu tundi make up'ile ja so-
biva garderoobi hankimisele,
lausus pärast läbipõrumist nii:
«Oleks ma see aeg õppinud,
oleks kolme ikka saanud.»

4. Sina ei pea mitte ära koku-
kuma eksamihommiku südamepö-
õritusest ja seodekulga mit-
tepidavusest, sest needsinased
tervisehäired saavad esinema
mitte üksnes düsenteeria, vaid
ka eksamipalaviku korral.
Alati aitavaks imerohuks võib
soovitada eksami kiiret soori-
tamist.

5. Sina ei pea mitte naiivselt
arvama, et eksamihinne saab
üksnes Sinu teadmistele vasta-
ma. Niisama hästi vastab see
ka õppejõu vererõhule, kõhu
täidetuse astmele, suhetele pe-
rekonnas; üldisele õhurõhule,
eksamiruumi temperatuurile ja
muudelegi näiliselt pisiasjade-
le. On juhus, kui Sul õnnestub
tabada kõiki komponente. Aga
proovima peab, nagu õppimagi.

6. Sinu teadmised eksamiük-
sest sisse sammudes peaksid
ikka nõnda suured olema, et
Sina seda mõistad, mis puksi
Sinul antud küsimuses vaja
peaks minema.

7. Sina võid rahuliku südame-
ga puksilt kõik maha kirjuta-
da vaid siis, kui Sa pärast se-
da kõike nõndaviisi ette kanda
oskad, nagu needsinased
tarkused Sinu enda mõtetege-
vuse ja tühimuse viil oleks.

8. Sina ei tohi mitte endas pei-
tuvat alatust ning pettust koku-
kunud näoilme ja käte väri-
naga avaldada lasta, sest neist-
sinatseist paigust võib ta ker-
gesti õppejõule märgatavaks
saada.

9. Sina ei pea mitte uskuma
õppejõu naeratuse sisse, mis
tema näole saab tekkima Sinu
vastuse ajal, sest mitte alati ei
naeratata vaimustusest ja
rõõmsast meelest, vaid seesina-
ne tegevus võib juhtuda ka
piinlikustundest eriti «uudse»
vastuse puhul.

10. Sina ei pea mitte kurbust
oma südamesse laskma, kui Si-
nu teadmisi vääriliselt ei osa-
tud hinnata. Saagu siis Sulle
hingepalsamiks tuntud tõde:
ainult jumal teab viiele, õppe-
jõud neljale, õpipoiss vaid kol-
mele.

HÖBEREBANE

▶ INSTITUUDI NÕUKOGUS

TPI nõukogu, ära kuulunud
matemaatika kateedri juhataja
prof. L. Ainola ja majandusma-
temaatika kateedri juhataja
dots. J. Lambi ning kontrollko-
missiooni esimehe prof. Ü. Tärno
ettekanded, nõukogu liikmete
arvamused ja tutvunud koosta-
tud ühendiga, konstateerib, et
matemaatika õpetamine toimub
tehnikakõrgkooli nõudmiste ta-
semel. Kateedrite meetodikatöö
intensiivistamise tulemusena on
saavutatud õpetamise ja nõud-
miste taseme ühtlustamine. Kõi-
kidel erialadel on rakendatud
ühised tööprogrammid, kasuta-
takse ühtset kodu- ja kontroll-
tööde süsteemi. Tänu rakenda-
tud meetmetele on saavutatud
teatud tulemusi üliõpilaste õp-
peedukuses. Kateedrid on pü-
hendanud suurt tähelepanu õp-
pekirjanduse koostamisele. Vaa-
tamata teatud saavutustele on
kateedrite töös raskusi ja puu-
dusi. Tõsta tuleks üliõpilaste
huvi matemaatika õppimise
vastu. Matemaatika kateedri
õppejõududest omab vaid 50%
teaduslikku kraadi. Majandus-
matemaatika kateedri varusta-
tusele õppeotstarbelise arvutus-
tehnikaga ei ole pööratud kül-
laldast tähelepanu.

Nõukogu otsustab: MATEMAATIKA JA MAJAN- DUSMATEMAATIKA KATEEDRITE JUHATAJAIL:

● Intensiivistada abinõude
väljatöötamist ja rakendamist
õppetöö taseme edasiseks tõst-
miseks, pöörates erilist tähele-
panu üliõpilaste süstemaatilise
iseiseisva töö tagamisele semestri
kestel.

● Nõuda õppejõududele loen-
gute sisu ja esitamise meister-
likkuse tõstmist, et üliõpilastes
äratada suuremat huvi mate-
maatika õppimise vastu.

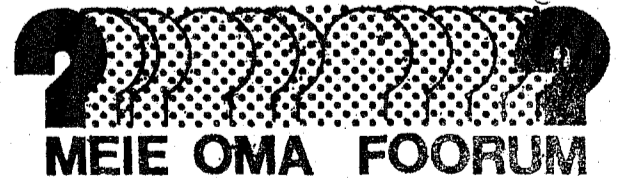
● Pöörata erilist tähelepanu
sõjaväest demobiliseerunud üli-
õpilaste õppetöö organiseerimi-
sele.

● Seoses arvutustehnika ka-
sutamise laienemisega matema-
atika tööprogrammide läbivaata-
misel pöörata senisest suuremat
tähelepanu insenerlike ülesan-
nete matemaatilise modelleeri-
misega seotud probleemidele.

● Tihendada koostööd Hari-
dusministeeriumi matemaat-
ika õpetamise komisjoniga.

ERIALAKATEEDRITE JU-
HATAJAIL kooskõlas matemaat-
ika ja majandusmatemaatika
kateedrite juhatajatega raken-
dada matemaatika õppejõude
õppe-uurimistöö ning erialaste
kursuse- ja diplomitööde kaas-
juhendajatena.

ARVUTUSKESKUSE JUHA-
TAJAIL arendada välja arvutus-
tehnika alal filiaal majandusmatemaat-
ika kateedri juures.

ARMSAD LUGEJAD! MITMESUGUSTEL OB-
JEKTIIVSETEL JA KA MÕNEDEL SUBJEKTIIV-
SETEL PÕHJUSTEL ILMUVAD MEIE ÜLIÕPI-
LASKLUBI DIREKTORI OLAVI PIHLAMÄE VAS-
TUSED KÜSIMUSTELE RUBRIIGIS «MEIE OMA
FOORUM» ALLES SÜGISEL KOHE KUI KOOLI
JOUATE. TÄNAME KÜSIMUSTE EEST! JA LUGE-
GE MEID KA SÜGISEL!

TP

AINO SAADIK

AEG KUI KERIJALG, MIS KERIB ELULÕNGA ...
Igal lõngal oma tugevus ja toon,
igas lõngas just kui elusoon,
igas lõngas nagu inimhinges
igaühes oma sisepinge,
igas lõngas oma takerdunud koht,
igas lõngas oma katkemise oht,
igas lõngas nagu inimkehas
KERIB KERIJALG JA MISKIT POLE TEHA ...

* * *

PEETER NOVOD

Süda

Oodates ööd ei tule und,
ja kuuvalgus sööb mu silmi
nagu süüme roidund rooste —
Ispuks süda roide vahelt
tundlad argsi pistab välja.

Ta räägib verisest sõjast,
püksudes hooti, ja nutab.
Ahmis kuu uitab taevatelgil,
tähtedel on südame kujud.
1934

Nuku surm öösel

Nukk ärkas öösel voodis,
rohelistes silmad pärani.

Nägi unes, et teda poodi
kõrge rehevärava külge.

Nukk ohkas öösel voodis,
ja äkki alla tegi.

Kohe pott talle toodi,
kuid oli juba hilja.

Nukk suri öösel voodis,
rohelistes silmad kinni.

Väike tüdruk homme pood.
läheb, kraapides vinni.
1934

MARIKA JUHKAM

Kalevi-Liiva

Luuderohu
luudel liivas
lahvatavaid
linnutiibu
lendab
laotusesse ...

Üks viiv —
ja liiv
sinu
paakunud
pihust
mu
elule
längus
õitsema
vajub
meekollane
sumisev
kanarbik ...

ANU PURRE

Talle võõras olen sulle oma
ma ühes elus sõna teises koma
mehele olen sugulaseks
pöördlaval trammis peategelaseks
vaid kanges kohvis
mõnes küünlaleegis
ma olen keegi endale
ja asi seegi.

LUULEKLUBI «ILMRE»
NOORTE AUTORITE LOO-
MET, MIS ETTE KANTUD
KEVADISTEL LUULE-
TUNDIDEL.

Laul koduteest

Leegid põimlevad lees,
halgudest tuli saab toitu.
Tee, üks tee on su sees,
kus ootad rõõskavat koitu.

KODU SUL VÄIKE JA KALLIS,
KODU MÄLESTUMÄGEDE PEAL.
HIRNUB HOBU KUTSUVALT TALLIS,
LÄVEL OOTAB EMAKE HEA.

Päike tõuseb kui leek,
kuldab mälestuste süle.
Hoovis õites on kreek,
linnutiib pühib sind üle.

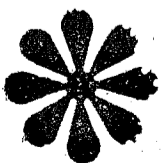
KODU SUL ...

Näoli koduses rohuse
ajal voolata lased.
Tuli leegitseb tõhus,
sõbraid päike ja kased.

KODU SUL ...

Leegid põimlevad lees,
halgudest tuli saab toitu.
Tee, üks tee on su sees,
lapsseast talle ja hoitud.

KODU SUL ...

Puud jäävad õitsema,
lehed tuules õitsuma.
Igal kevadel putukad
kõnnivad kesal.
Igal kevadel linnud
teevad pesa.
Miks küll mina ei võiks
muutuda õitsvaks puuks,
mille alt läbi sa käid?

MARE RAIDMA

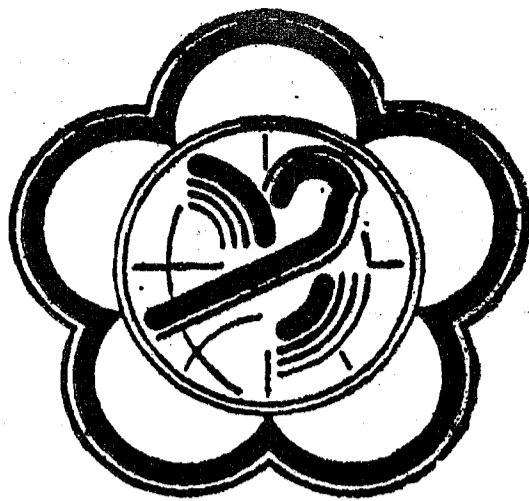
Nõnda lihtne on ärkamine

Kirsidie ühe õrna
mu näole puhusid.
Lauge tagant, unevangis
olles veel ta tajusin.
Tean, nüüd tean, su hingõhk
ta minuni tõi,
et sina tõi välja mu unest
ja silmad lahti ma lõin.

TAIMI ELENURM

RAHVAS kui kevadine
rohuliblede summ
igaiüks oma õigusega
ilma teha
trügib päikesele lähemale
— õigus omada või olla
— kohustus osaleda või osata

ENNE
KAHE-
TEIST-
KOMNEN-
DAT
VEIDI
ÜHE-
TEIST-
KOM-
NEST

XI-MOCKBA 1955

Algus TP-s nr. 12.

Kuid ka seekord ei suutnud vaenlased demokraatliku noor-
soo kokkutulekut takistada.

28. juulil avasid 34 000 delegaati koos kümnete tuhandete
nõukogude noortega V. I. Lenini nimelisel Kesksaadionil VI
ülemaailmse noorsoo ja üliõpilaste festivali deviisiga «Rahu
ja sõpruse eesti!» Enam kui 1000 rahvuslikku noorsoo-, üli-
õpilaste, ametiühingu-, kultuuri-, spordi-, skautide, usu- ja
teisi organisatsioonide saatis oma esindajad noorte ülemaailm-
sele kohtumisele Moskvas. VI festivali toetuseks astus välja
22 rahvusvahelist organisatsiooni. Esimest korda saabusid festi-
valile Afganistani, Etiopia, Gaana, Libeeria ja veel 13 maa
delegatsioonid. Festivali käiku valgustas üle 2000 ajakirjani-
ku 62 riigist. Festivali vaim vallutas kogu Moskva. Festivali-
külastajate palvel korraldati 7000 ekskursiooni, millest võttis
osa ligi 40 000 noort. Ja veel üks huvitav arv: VI festivali
aegu külastas 31 000 välismaa delegaati Lenini mausoleumi.

Festivali n. ö. tööprogrammis olid kesksel kohal noorte kohtu-
mised — erinevate delegatsioonide vahel (neid oli üle 500),
huvide ja elukutsete järgi. Näiteks osales noorte kaevurite
kohtumisel 300 noort 25 eri maalt. Festivali perioodil toimusid
Euroopa, Aasia, Aafrika, Ladina-Ameerika riikide, Lääne-
meremaade noorsoo regionaalsed kohtumised, mis kujunesid
noore põlvkonna rahupüüdluste eredaks demonstratsiooniks.
Festivali üliõpilaste programmis osales üle 8000 üliõpilase, esi-
mest korda festivalide ajaloo avati rahvusvaheline üliõpilaste
klubi.

Festivali suurürituste hulka kuulusid vaieldamatult
6. augustil Maneeži väljakul toimunud rahumiiting; 500 000
noore osavõtul toimunud solidaarsuslõkke koloniaalmaade
noorsooga; Tööpüha, Maanoorsoo kohtumine, Neidude päev,
jne. Meelikõitvad meelelahutusüritused olid ka rahvusvaheli-
ne tsirkuseetendus Moskva tänavail, üliõpilaskarneval, vee-
pidu Moskva jõel.

Festivalipäevil toimus 800 kontserti ja etendust, millel vii-
bis ligi 10 000 000 inimest.

Üle 4000 delegaadi osales 21 kunstikonkursil ja 945 neist —
36 maa esindajad. — võitsid laureaaditiitli. Moskva festival
oli edukas ka meie noortele. Festivalikullaga krooniti Eino
Tambergi ja RAM-i oktetti. Hõbemedali võitis Eesti noorte
estradiansambel, pronksi tõi kaasa Tartu üliõpilasmeeskond
ja TRÜ rahvakunstiansambel. Vähem mahukas polnud ka
VI festivali spordiprogramm. Noorsoo spordimängudel võist-
les 3600 sportlast ligi 50 maalt. Ületati palju üleliidulisi tipp-
marke ja isegi mõned maailmarekordid. Nõukogude spordi-
esinduses andsid oma parima ka meie ujaja Ulvi Voog ja
kergejõustiklane Vilve Maremäe (võistles kaugushüppes):
kumbki võistles välja kuldmedali.

55% festivalile saabunuist osales massilistel spordivõistlus-
tel, et täita festivali spordimärgi I ja II järgu normatiive.

Statistikud arvutasid välja, et kui üks inimene oleks taht-
nud külastada absoluutselt kõiki Moskva festivali üritusi,
oleks tal selleks kulunud 100 aastat.

Peale festivali lõppemist külastas ligi 700 festivali välis-
külastat teel kodumaale Kišinjovi, Leningradi, Minsk, Volgo-
gradi, Odessat, Taškenti ja Sverdlovskit.

VII ülemaailmne noorsoo- ja üliõpilaste festival. Viin, 26. juu-
li — 4. august 1959. a. 18 000 osavõtjat 112 riigist.
Festivali deviis: «Rahu ja sõpruse eesti!»

«Festival — see on suurepärane. Me tervitame festivali, sest
tal on võimas hää ja ta väljendab noorsoo püüdu progressi
ja demokraatia poole».

(Enzo Santarelli, Itaalia parlamendi saadik, VII ülemaa-
ilmse festivali delegaat).

See oli esimene festival kapitalistlikus riigis. Progressiiv-
sete noorsookohtumiste vastased püüdsid esimese kuue festi-
vali edu «põhjendada sellega, et need toimusid sotsialismi-
maades. Viini festival pidi andma vastuse.

Seitsmendaks festivaliks valmistumisel ühendasid oma jõu
ja meele kõige erinevamad noorsooriühmitused. Prantsusmaal,
Argentiinas, Iraagis ja paljudes teistes maades valmistusid
kõik peamised noorsoo-organisatsioonid festivaliks ühiselt.
Viini festivali eeltoimus ajalooline sündmus Aafrika noorte
elus — selle maailmajao noore põlvkonna esimene festival
Prantsuse Sudaani (praeguse Mali Vabariigi) pealinnas Ba-
makos.

Uhtekoikku osales VII festivaliks valmistumisel üle 1200 po-
litilise, usulise, kultuuri-, spordi- jne. noorsooühenduse pea-
aegu kõigis maailma maades. Kuid hoolikamalt kui kunagi
varem valmistusid selleks kohtumiseks ka demokraatliku
noorsooliikumise vaenlased. Nad kavatsesid just Viinis festi-
valiliikumisele otsustava löögi anda.

Et antud TP on selle kevade viimane, siis teeme festivali-
dele ringi peale veel ka sügisel. Siis ka koondulevaade suvi-
sest Moskva festivalist.

kõnelused

LAVAROLLID-EI SÜNNI
KIIRESTI

◆ Räägi kõigepealt oma lapsepõlvest, tüdrukutirtsu unistustest.

M. T.: Minu lapsepõlv oli ilus, väga ilus. Käisin küll lasteaias, aga oma suved veetsid vanavanemate juures maal Valga lähedal. Olen kõiki maadoid teinud, väga palju loodust näinud ja tundma õppinud. Plikaunistusi mul sel ajal küll polnud, et kelleks tahan saada või mida teha. Mulle meeldis väga joonistada, tantsida, laulda, luuletusi lugeda, aga seda ei mõelnud, et tahaksin näitlejaks saada. Ennem mõtlesin, et hakkasin joonistamisega tegelema. Kui lasteajast otsiti muusikalseid lapsi ja mind sinna tassiti, olin väga rahul ja mõtlesin, et see ongi õige tee. Paraku, lõpetasin muusikakeskkooli ja tundsin, et see pole ikka päris see. Pärast konservatooriumi I kursust üritasin lavakunsti kateedrisse. Nii et soov näitlejaks saada tuli alles kuskil keskkooli lõpuklassis.

◆ Kellena lootsid Sind näha vanemad?

M. T.: Ema soovi ma ausalt ei tea, aga isa oli küll unistus, et ma hakkaksin tegelema kunstiga, pidades silmas minu joonistamisest. Ta ise joonistas ka hästi. Aga kui ma muusikakeskkooli juhtusin, polnud tal ka selle vastu midagi. Mõlemad vanemad on mul väga musikaalsed ja nad olid rahul, et õpin muusikat. Aga sellega nad küll algul rahul polnud, et valisin näitlejate. See neile kuidagi ei meeldinud. Ilmselt tundus liialt raske ja võõras.

◆ Mida mäletad kooliteest? Keda meenutad õpetajatest?

M. T.: Muusikakeskkoolis käisin kokku 12 aastat. Algul õppisin viiulit, siis sain aru, et instrumentalisti minust ei tule. Soovitati õppida koorijuhtimist, sest klaverit juba oskasin ning eeldusi polnud selleks rohkem vaja, kui et oleks muusikaalne inimene. Läksingi koorijuhtimise klassi. Kool oli väga raske ja vaevanõudev. Millegi muuga kõrvalt tegelda oli täiesti võimatu. Nii ei tulnud unistusest — paar aastat käia skulptuuri ringis — midagi välja.

Kõige rohkem on vast andnud klaveriõpetaja, kes nägi minuga palju vaeva. Tänu temale hakkasin tõsiselt muusikat armastama, seda väljendama ja sain ka oskuse muusikat endast «läbi lasta». Hiie Lätte oli mõistetav nii inimesena kui ka pedagoogina. Teine meeldejääv õpetaja oli füüsikaõpetaja. Temalt saingi kaudselt impulsi astumaks lavakunsti kateedrisse. Ta oli väga huvitav inimene ja valdas põhjalikult oma ainet. Armastasin füüsikat ülekõige. Soovitas mulle, et võib-olla valiksin hoopis füüsika elukutse. Paraku juhtus paar niisugust naljakat lugu, et mul oli vaja klassi päästa füüsika kontrolltöödest, oli vaja välja panna kogu oma näitlemiskunst. Ega ma teadnudki, et see mul olemas on, aga ma lihtsalt üritasin. Mängisin haiget või üleõppinut venitamaks aega, et mitte jõuda kontrolltööni. Ja hakkasingi uskuma, et nii on võimalik õpetajat ära petta. Hiljem muidugi rääkisin talle kõik ära. Aga jah, väike tõuge oli juba olemas.

◆ Kahtlematult on konservatoorium ja muusikaalsus Sind ka näitlejateel aidanud?

M. T.: Jaa, väga. Muusika on tõesti palju andnud, kahetseda pole midagi. Esiteks peab näitleja olema muusikaalne, tajuma muusikat, sest ka näitlejaametis on vaja rütmitunnet, muusikaalsust, meloodilisust. Teiseks treenib muusika väga palju mälu.

Mul oli konservatooriumi astudes väga kerge mäluharjutusi teha. Sest see on nagu solfedžotundides teha päris rütmiharjutusi ja mälu järgi diktaati. On juhtunud, et mõnes rollis pean mängima klaverit, väga palju on etendustes laulmist. Ma võtan noodi ja mul on väga kerge laulud omandada. Minu arust ongi näitlejatel vähe muusikalist kasvatust. Ega mööda külge maha ei jookseks, kui näitleja oskaks mõnda pilli mängida ja natuke nooti ka tunneks.

◆ Keda meenutaksid lavakunsti kateedri õppejõududest?

M. T.: Muidugi kursusejuhendajat Kaarin Raidi, kes minu arvates on geniaalne pedagoog. Temaga oli ääretult huvitav töötada. Tal on tohutu fantaasia.

Ja Karl Ader, tänu kellele ma lõpetasin lavakunsti kateedri. Tema oli see, kes oskas inimesesse usku süstida, kui see vahel kadunud oli. Väga aitas mind liikumises Helmi Tohvelmann. Kahju, et tänapäeva noored ei saa enam tunda, kes ta oli.

◆ Diplomietenduses mängisid üht hästi vana memme. Kuidas Sa ise hindad lavakuju lahtimõtestamist tollal, ja praegu?

M. T.: Kääruline küsimus. Oligi nii, et õppimise ajal mängisin rohkem vanu inimesi, niisuguseid karakterrolle. Pean seda õigeks. Ajalugesin väga solvunud, mõtlesin, et kas ma ei saagi ühtegi noore neiu rolli. Kaarin Raid ütles, et teatris jõuad sa eluaeg noori naisi mängida. Ja tegelikult mulle väga meeldis mängida karaktereid.

Kuidas nad siis tulid? — ega enam ei mäletagi. Iga kuju loo-

näitlejad. Meie vanadest näitlejatest jumaldasid Velda, Otust. Praegu teda enam laval pole. Muidugi Ita Ever ja Aino Talvi... Oi, neid on väga palju! Ka meesnäitlejatele on väga palju õppida.

Unistuste rolli pole endale võtnud.

◆ Kuidas sattusid filmi?

M. T.: Esimest korda pakuti kohe «Mosfilmis». Olin siis lõpetanud esimese kursuse «lavakunsti». Et olin töötanud «Virus» varietees, ja otsiti muusikafilmi inimest, kes oskaks laulda, tantsida ja ka mängida. Üks inimene, kes teadis, et varietees töötan (ta isegi ei teadnud, et ma näitlejaks õpin) tegi ettepaneku lihtsalt proovida. Nii ma sõitsingi Moskvasse lihtsalt proovima. Prooviga jäädki üldiselt rahule. Laulud olid muidugi lindistatud, aga markeerida — see polnud minu jaoks üldsegi raske, sest olin laulmisega niipalju tegelnud. Et suutsin seda korralikult teha, otsustatigi mind rollile kinnitada. Nii see lahti läks. Kui üks tehtud ega siis teisedki tegemata jää.

◆ Palju Sul filmi- ja lavarolle on? Milliseid pead ise õnnestunumaks?

M. T.: Olen osalenud kümnes filmis. Lavarolle? Neid on raske öelda, ei ole neid kokku lugenud. Tartu aja, diplomilavastuste ja «Vanalinna Studio» omadega peaks kuskil viieteistkümne ringis kokku tulema. Rohkem ikka kui kinos. Õnnestunumad? Ei tea. Teised olid minuga rahul filmis «Viimane kiirus», mina ise mitte. Vaadates tundsin, et oleks saanud veel palju ära teha. Aga kino

pikka aega puhkama, jõudu koguma edasi töötamiseks. Arvan, et on täpselt nii nagu igal teisel inimesel: on momente, kui midagi ei jakska ja samas jälle momente, kui väga palju jaksad.

◆ Vaba aeg, hobiaid?

M. T.: Vaba aega on võrdlemisi vähe, aga hobi mul on. Mulle meeldib väga õmmelda ja käsitöö. Minutite kaupa sellega ei tegele, vaid siis kui on vaba päev ja tunned vajadust. Palju seda vaba aega ongi! Vahel kulub see kõik ära selleks, et kordki lipata teistesse teatritesse midagi vaatama.

◆ Oled noor näitleja. Kuidas hindad noorte näitlejate võimalusi?

M. T.: Võimalusi, ma arvan, on vähem kui vanasti. Minu meelest on näitlejate üleproduktioon, sest noored näitlejad ei saa kõik vajalikul määral tööd, nii nagu oleks vaja. See teeb asja väga raskeks. Kui noor inimene lõpetab, siis ta usub endasse nii väga ja talle oleks vaja anda kohe ja kõvasti tööd, et ta elaks teatriliselt sisse, saaks aru, mis on teatritöö. Aga kui ta kohe seda ei saa, siis tulevad suured pettumused ja see võib mõjuda halvasti. Mõni inimene võib jääda väga kauaks ootama, olles sisuliselt ilma tööta. Nii võib kaotada usu ja ära minna. Või ootab ja ootab, ja kui ükskord midagi antakse — kas ta siis suudab enam seda realiseerida?!

◆ Noorte lavajõudude ülevaatusel iseloomustasid vennasvabariikide teatrikritikud meie lavaseisu kui haige sõbra külas-

◆ Teatri ja filmiga oled palju reisinud. Kindlasti on juhtunud ka koomilisi seiku?

M. T.: Oi jaa! Neid on palju. Kõige rohkem juhtus neid esimese filmi ajal. Kõige naljakam oli see, kui ma pärast esimest võttepäeva Krimmis sattusin nakkushaiglasse. Ma ei oska vene keelt kuigi hästi ja ma ei osanud ära seletada, mis minuga juhtus. Püüdsime arstiga sõnaraamatu abil teineteist mõista, aga ei tulnud välja. Ma ei suutnud selgeks teha, et võtte ajal solgutati mind vette ja paati tagasi ning mu magu venis välja. Aga arvati, et mul on koolera ja viidi kohe nakkushaiglasse. Neljandal päeval viidi edasi, sest ei suudetud kindlaks teha, mis haigus mul on. Pakkussid, et kas ma olen põdenud malaariat ja kes teab mis asja veel. Nojah, ei jäänud muud üle, kui öösel riided ära varastada. Päeval kõikide silme all läksin minema. Jooksin, kui meeleu ja nad olid nii hämmingus, et ei osanud mind taga ajama hakata. Olin neli päeva söömata ja täiesti nõrk. Kui lõpuks maanteele välja jõudsin, ei teadnud keegi, kus asub filmigrupp. Üks siiski arvas, et kusaigi 90 km kaugusel. Suurte seiklustega jõudsin filmigrupi tagasi. Mind vaadati suure hämmastusega, sest kõik Krimmi haiglad olid läbi otsitud ja keegi polnud kuulnudki minu nime. Arvati, et olen täiesti kadunud ja midagi on juhtunud. Haiglast pidin põgenema, sest järgmine päev oodati mind juba Tallinna.

Nii et nalja kui palju. Detailidest rääkides saaks näris hu-

VASTAB „VANALINNA STUUDIO“ NÄITLEJA MERLE TALVIK

misel on eelkõige vaja julgust teha hüpata ja proovida. Praegu? — osa kallal töötamist on rohkem õpetatud (seda kuidas peaks tegema), suhtumise põhjalikumalt osa lahendamisse, detailidesse. Tollal seda veel ei osanud, püüdsin lihtsalt poolintuitiivselt.

◆ Kuidas sünnivad Siau lavakangelased? Palju nad enne lavaküpseks saamist nõuavad tööd ja vaeva?

M. T.: Mitte kuigi kiiresti. Tihti alles paar proovi enne kunstinõukogu taipan, et nüüd on käes või pole ise taibanud, on teised märku andnud, et nüüd vist tuli õigesti. Aega läheb palju. Olen võrdlemisi arg inimene, ei julge kõike välja panna, häbenen valetades. Ja kui selleks ajaks pole tulnud, ega siis tulegi. Vahel on küll nii olnud, et etenduste käigus saad õige tunde kätte. Aga muidugi on parem, kui enne jõuab.

Vajan nõudlikku lavastajat. Iga näitleja vajab väga tähelepanu, tahab, et teda aidatakse. Tunnen, et ise ma teha ei oska, kui mind ei aidata ja ei suunata. Vahel piisab väga vähest, aga vahel on kõva sõnagi vaja. Partner võib väga palju aidata. Kui näed, et temal hakkab midagi tulema või ta teeb märkuse, mis sind edasi viib.

◆ Kes on Su eeskujud? Milline on unistuste rolli?

M. T.: Eeskujuks on kõik head

on üldse nii, et kui sa oled valmis, siis alles taipad, kuidas oleks pidanud tegema ja tahad kohe otsust alata. Teatris saab asja kogu aeg parandada. Teatris on teised olnud rahul «Tuuleliili» Marguaret-rolliga. Ise ei saa kahjuks aru. Vot kohe ei saa aru. Vahel saad, vahel ei saa.

◆ Praegu oled «Vanalinna Studio» iseloomustatud tööd selles?

M. T.: Tööd meil jätkub. Kollektiiv on väga tore ja kena. Ainuke mure on ruumide ja majaga — et meil seda pole. Peame kogu aeg arvestama teistega, ei saa korralikult proovi teha. Tingimused töötamiseks on võrdlemisi viletsad: üks pisike garderoob, jumestamisruum, kus on ka rekvisiite. Aga selle eest on teiste teatrite inimesed öelnud, et võib-olla sellepärast te nii monoliitsed oletegi ja kokku hoiate.

◆ Esineb Sul ka momente, kui tunned, et oled endast kõik andnud, et oled tühi?

M. T.: Jah, neid on olnud. Ma pole praegu nii suuri etendusi teinud, et pärast etendust oled nagu kalts. Sellistest rollidest ma täitsa unistan. Diplomilavastuste ajal ma tundsin seda küll. Ääretult meeldiv tunne.

Jõuvarud tulevad iseenest tagasi ja kuidagi väga kiiresti. See ei ole selline füüsiline töö, et inimene pingutab üle ja peab

tamist, mitte aga vana hea sõbra sünnipäevana.

M. T.: Ma ei julge nii suuri üldistusi teha, sest olen viimasel ajal vähe näinud ja käinud teistest teatrites. Niipalju võin öelda, et tõesti on väga vähe huvitavaid ja köitvat, millest saaks elamuse. Kui ikka lähen, siis kindla peale, et on tõesti hea asi. Mäletan, kümnendas-ühetekümne klassis olid mul kõik teatrietendused Tallinnas nähtud, rääkimata teatrelavastustest ja teatriõhtutest. Olin kursis kõigi teatritega ja leidsin, et sain väga palju ja mul oli huvitav. Muidugi, oli ka etendusi, mis mulle ei meeldinud. Olen võib-olla ise liiga kriitiliseks läinud.

◆ Lähimad tulevikuplaanid?

M. T.: Mis plaane saab näitlejal üldse olla. Ei või ial teada, mis tuleb või mida antakse. Näitleja on see inimene, kes peab ootama, et midagi sulle langeks, et midagi pakutaks. Ega tal endal suurt võimalust midagi teha pole.

Näitlejad on väga ebausklid. Ja nad ei taha oma plaanidest kunagi rääkida, enne kui kindel ei ole, enne kui tegema pole hakatud. Praegu võin öelda, et mängin «Tallinnfilmis» uues teoses «Savoy ball» üht peaosalist (režissööriks Ago-Endrik Kerge).

vitava jutustuse. Seiku on olnud teisi, sest filmigrupis juhtub alati midagi.

◆ Mis on õnn? Oled Sa õnnelik?

M. T.: Pean tunnustama, et ma lihtsalt pean olema õnnelik, sest mul pole mingit põhjust olla õnnetu. Ise ma tahtsin saada näitlejaks, järelikult pean olema rahul. Sest mis mul viga — olen teatris ja teen tööd. See on juba suur õnn.

Õnn on väga mitmepoolne, see ei tähenda ainult tööd ja isiklikku elu, vaid muudki... RAHU. Ja kui ma saaksin ükskord isikliku elamise, siis oleksin täiesti õnnelik.

KÜSITLES RAIVO LINNAS
märts 1985

JÄRGMINE TP NUMBER ON
MÕELDUD AINULT LOPETAJA-
TELE. NII ET — KOHTUMI-
SENI SUGISEL, ARMSAD LUGE-
JAD!

NB!